

[Ingerlise Koefoed]

af indenlandske statslån som en slags lapperi, indtil de andre forslag begynder at virke.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi, som vi plejer, kan tiltræde, at der gennemføres en lov af denne karakter. Vi har ikke noget ønske om ved denne lejlighed at starte en længere finanspolitisk eller økonomisk-politisk diskussion, som der jo ellers nok er god baggrund for i dette lovforslag, men jeg skal alene gøre den bemærkning, at vi finder, det kunne være rimeligt, om vi gav os tid til at kigge lidt på det problem, det er, at man nu ligesom accepterer, at disse statsobligationer får en stadig længere løbetid og derved bevæger sig ind på det, man kalder for det normale kapitalmarked. Det er et synspunkt, vi tidligere har fremført, men det er jo et synspunkt, som presser sig stærkere på, jo større beløbene bliver, og jo længere løbetiden bliver.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning i anledning af et par ord, der faldt fra hr. Bertel Haarder. Jeg forstår, at hr. Bertel Haarder gerne vil være med til at slukke brande. Jeg synes, det var rimeligt, om han først og fremmest ville være med til at slukke de brande, han selv havde været med til at antænde. Jeg forstår det sådan, at det finanslovforslag, der nu ligger til behandling i finansudvalget, også har venstres præg i sig. I det radikale venstre er vi også parat til at være med til at slukke brande – også dem, andre har antændt.

Arne Melchior (CD):

I CD får vi principielt ikke gåsehud over rent indenrigske dispositioner af den art, der her er tale om, selv om beløbsrammen jo nok ellers kan forskrække enhver. Afgørende må være, om markedet kan optage disse nye beløb, men nok så afgørende er det vel også, hvilke bivirkninger som påpeget af andre ordførere udbuddet vil få.

Vi tror ikke, at den her ønskede disposition bringer Danmark nærmere afgrunden, for nu at tale meget nudansk. På den anden side fører den sandelig heller ikke bort fra afgrunden. Der er kun tale om et symptom på en tilstand, der ikke kan fortsætte.

Jeg har i såvel bemærkninger som fremsættelsestale forgæves ledt efter en argumen-

tation – i hvert fald en argumentation, som jeg kan godtage – for tidspunktet af dette lovforslags fremsættelse og størrelsen af ønsket. Det vil vi naturligvis grave videre i i udvalget. Jeg vil bruge min stemme i finansudvalget til at være med til at trække en anden behandling af dette forslag ud så længe som muligt, nemlig indtil vi kender indholdet af de øvrige dispositioner, som regeringen jo formentlig i december vil forelægge tinget, og indtil vi altså kan vurdere dette lovforslag i lyset af, hvad der ellers skal ske. Det er de andre ting, som vil være afgørende for, om vi skal køre videre mod afgrunden eller bort fra afgrunden, og vi føler ikke, at der er noget hastværk med denne sag. Vi vil sandelig ikke stille os obsternasige, og også jeg kan gøre hr. Bertel Haarders ord om at slukke brande til mine. Det vil vi gerne være med til, men vi må altså lige vide, om vi selv skal kastes på bålet, inden vi tager slangerne frem.

Vi mener ikke, at finansministeren har redegjort for – måske kommer det i hans tale her om lidt – nødvendigheden af beløbets størrelse og tidspunktet for fremsættelsen af dette forslag.

Wilhelm (VS):

Det system, finansministeren ser det som sin opgave at administrere, har det jo i disse år som en kvartalsdranker, og det er derfor ikke første gang, men foreløbig sidste gang i en lang række af gange, at vi behandler problemet med disse stimulanser til vraget.

Jeg skal heller ikke sige meget om det. Vi har argumenteret herom masser af gange, og jeg kan henvise til de begrundelser, vi har givet. Holdningen er uændret: vi er imod bemyndigelsesforslag af denne art.

Jeg skal kun sige én ting, og det er, at vi, hvis det er muligt med den nye finansminister – hvad det ikke var med den gamle – vil forsøge at få belyst, hvad renteniveauet egentlig ville have været her i landet, hvis man ikke nu havde muliggjort en anbringelse på i alt op mod 60–70 mia kr. til 17–18 pct.s effektiv rente for absolut intet at foretage sig. Hvad ville renteniveauet have været for produktive investeringer, hvad ville renteniveauet have været for investeringer i byggeriet, og hvordan ville aktiviteten have været i byggeriet, hvis man ikke havde givet den dér kø-